

Bài tùy bút về cuộc đời tôi mà bạn này trở thành vô nghĩa khi cát bụi tôi trở về tro bụi...

Vòng Tôi, Bolsa...Vòng Đông!

Tác giả : QUÂN NGUYỄN

Tác giả tôi sống ở các tiểu bang : Cựu SVSQ Học Viên CSQG Thủ Đức, Cao học Xã hội học CSUF, CA State Parole Officer, đồng thời bạn đồng nghiệp của Võ Sĩ Đồng Nghiệp Huy Đức. Ông là một tác giả Việt Võ Nôc Mät đäc bän đäc häm mä và đã nhận giải Vinh Danh Tác Phẩm năm 2007.

Năm 25 tuổi, ra tù về nhà với vợ đẻ con thơ và hai bàn tay trống!

Tôi biết mình đang gặp vận hạn đen đäi thì dù có đâm đuä đâm đuäi xoay sä mäy cũng bäng không, chä mang thêm tai äng häa hoän cho bän thân và gia đình, nên đành an phận với cảnh nghèo túng tội nghiệp mà chờ đợi một ngày mai...

Ngày mäi vào lính, tôi đã tự nhä mình chäng nên cäi ä làm gì, ä chät trän äy ai nuôi vợ con đây? Hạn nạn đäi lính đäc thân trän mäc cũng dä tính hạn, “xanh cä hay đäng cä” các sĩ quan đàn anh thäng nói thä cũng đúng!

Räi dùng một cái, thäng thì täu thoát ra ngoäi quäc, đäa thì kêu mình bùng súng hàng, thä là nôc mät nhà tan, bän sâu bä đäu lên làm ngäi thi nhau đàn áp dân täc, đäc khoét đät näc làm băng hoäi biết bao nhiêu thä hä...

Hät chỉn tranh, thành hàng binh “công dân” hàng bät, räi còn về con phố nuôi, nghèo túng mät luôn nhìn xuống đất cam chịu tội nghiệp mà không màng cảm phän hận thua, hàng ngä tôi äi hät

Vòng Tôi, Bolsa...Vòng Đông

Tác Giả: Cáu SVSQ Quân Nguyán
Thứ Năm, 18 Tháng 8 Năm 2011 21:00

ngĩ đán cái chát náa nhá khi còn lính tráng, mác dù ráng cũng chá mong sáng đán 50 cho con nó thành ngái là máng rái, biát có sáng đác vái máy tháng chó đó đán 50 hông!

Nháng năm tháng đó, lúc buán tôi tháng nghêu ngao thá Nguyễn Sa, tháy dáy triát cáa tôi ở trung hác, mà mát trong nháng bài thá đáa thích hái đó là bài “Lúc Chát.”

“Anh ngác mát hôn lên lòng đát

Sáng ngày mai

giáng ngáng pá côn trùng

Mái ngón tay sá soáng giáa há không

Đôi mát đã tráng sâu buán náo náh

ở trên y mây mùa thu có lánh

Anh nhìn lên mái cá kín chân trái

Em có ngái mà nghe gió thu phai

Và em có tháp háng báng mát sáng?

Lúc ra đi hai chân anh đáng trác

Mát đi sau còn váng vát cuác đái

Hai mái năm, buán ở đáy, trên vai

Thân tháng đáng đáng báng tái lái

Đôi mát y đát nhiên buán không nói

Đát nhiên buán cháy đán đáng trên mi

Anh chát nghe máa gió ở trên kia

Thân xác lánh thu mình trong gá mác...”

Váy mà đã ba mái năm láng lá trôi qua! Nay tôi thành ông ngoái, và đáa con út cũng đã tráng thành. Nhiáu lúc trong ngái khó ở mát muán chát, tôi lái bát đáu nghĩ vá cái “háu sá” cáa mình, nhát là sau khi cha má mình đã qua đái rái...

Bên Má, khi con cái còn nhá, cái nhà còn đang ná, vá lái bà nái trá, nên tôi phái mua báo hiám đầu ở mácáa nghiáp đoàn đá lá có bánh liát giáng không đi làm nái thì tháng tháng cũng đác dám ngàn tám đá chi phí máy cái “bills” chính, còn thì cà pháo mám tám OK!

Lái sá lán đáng ra chát bát ngá đá vá con phái đán ra “apartment” lán lác nhá xáa thì tái, nên tôi gái tháng Má hái mua báo hiám nhân thá cho mình. Nó hái tôi ná nhà bao nhiêu, tôi nói trăm tám cán mua báo hiám hai trăm rái, tháng tráng ná ba chác cho hai mái năm. Nó đá tôi mua năm trăm ngàn cho vá có tián ráng rái đá tôi chát đác yên tâm! Tôi bán giáng tháng Má bán báo hiám ráng bá mà y muán tao lúc sáng nai láng tráng ná báo hiám cho cao đá lúc chát vá tao đán mát tháng vá đáp nó tái bán rái xá láng tián tá cáa tao hay sao đây, tháng Má nghe có lý cái giáng lá cháu bán hai trăm năm chác ngàn.

Đác mái năm, tháy mình cháa sao hát, tôi gái lái tháng Má bá cái háp đáng cũ, mua cái mái toanh cho hai chác năm tái, gán bán chác mát tháng.

Mái năm sau, ông bà già qua đái hát, đáu cá báy tám chác tráng lên, mái giát mình vì hát cái háp đáng hai mái năm này mình mái 65, lá nghiáp náng quá Trái Phát bát sáng lay lát thêm chác năm náa trong “nursing home” báo đái cá vá con lán chính phá thì buán quá. Mà chá tái 65 mái mua báo hiám tiáp thì tháng mát ngàn hoặc bánh quá nó không bán luôn...

Tôi bán kêu lái tháng Má, nó nó mà y 55 rái mua hai chác năm báy chác mát tháng, OK?

OK lán chá còn gì náa!

Nói tái chuyán mua báo hiám nhân thá tôi mái nhá ra có ông gác Viát làm nghá thá máu đo tim

khách hàng cho hãng bõ o hiũm. Ông ta kũ rũng có lũn ông đũn thũ máu đo tim cho vũ mũt ông HO mũn mua bõ o hiũm năm chũc ngàn. Khi gặp ông HO, ông kia hũi sao không mua cho mình mà lũi mua cho vũ, thũũng đũi đàn ông là trũ cũt gia đĩnh, nũu là ũng thì ũng mua bõ o hiũm cho ũng đũ có mũnh hũi gì thì vũ con nhũ mũi đũng. Ông HO cho rũng mình đi tù cũi tũ o mà còn không chũt thì đũ gì chũt mà lo, chũ lo là lo cho bà vũ mũm yũ mà thôi! Chũng rõ cũ sũ ra sao, nhũng hai tháng sau ông HO đòi mua cho mình năm trăm ngàn, khám sũc khũe thũy OK, bõ o hiũm bán lũn. Năm năm sau ông thũ máu đo tim gũp lũi bà vũ ông HO, vì kũ này bũ mũn mua cho mình và con gái mũi ngũũ mũt trũu! Hũi bũ ông chũng đũu rũi, thì bà kia mũi nói, “Cũng nhũ bác mà mũ con tôi mũi đũũc năm trăm ngàn, ũng bũ ũng thũ mũt đũ ba năm rũi! Hũi đó mũi qua Mũ thũng em có tiũm “furniture” mũũn ũng coi tiũm cho nó chũ ũng đũu phũi chũ, giũ thì tôi mua lũi tiũm cũa nó rũi!”

Thũt ra, đàn ông thũũng chũt trũũc vũ, nhũt là mũy anh thích lũy...vũ trũ, trũ bũ tôi ra, hũn mũ tôi mũũi tuũi, mà bũ vũn đũ trũũc ũng sáu năm--Ung thũ đũu cũn đũi tuũi, khi tìm ra trũ sáu tháng tũi mũt năm là xong!

Có lũ các ông thũũng do lao tâm lao lũc, ngày đũm lo nghĩ kiũm ăn nuũi vũ con, lũi nam nhi tính khí hay nóng giũn bũt bình nên đũ chũt sũm! Trung bình mũi năm ũ Mũ ba trăm chũn chũc ngàn “lũn ông” chũt vì bũnh tim, ba trăm ngàn ‘đũc rũa” nũa chũt vì ũng thũ...

Tuy nhiên tôi vũn khoái chũt kiũu, “Đũt nhiên bũn chũy đũn đũng trũn...tim” hũn, khũi đũu đũn lay lũt cũ năm nhũ mũ tôi. Thũy Diũm Vũũng ngũi đũp bàn mũi hay mình chũt thì còn gì bũng... Cho nên tôi hũng mua bõ o hiũm cho vũ là vũy, vì dù sao mũm cũng đi sau, lũi có nhà cũa cho con cái bán chia nhau đi Viũt Nam chũi, mua BMW, Lexus mũi chũy... Hũng lũ tũi nó tiũc gì ngàn mũt đũt mũ nó sao!

Thũt ra, hũng ai mũn nói tũi chũyũn “hũu sũ” cũa mình hũt, mũc dù thũy Nguyũn Sa Trũn Bích Lan ngày xũa khi đũy trũũt có đũng mũt tam đũan lũũn nhũ sau:

“Là ngũũi, ai cũng phũi chũt

Socrates là ngũũi

Socrates phũi chũt”

Không nhũng Socrates phũi chũt (tũ chũi chũy trũn vì tin rũng trũũt gia mà tũu thoát trũũc cũ chũt là hông đũng, ngon thiũt!) mà Phũt cũng phũi chũt ũ tuũi 80 (biũt đũ cũng đũũng bũ thũu hũ nhũng cũng cũ nhũn vì biũt nghiũp mình đũ hũt). Phũt cũn đũy rũng đũi ngũũi là vô thũũng (có sinh có diũt), và khi phũi đũi diũn vũi cũ chũt, cũ hành giũ (tũ kheo) lũi lũc nhũt sũ hoan hũ, cũ hành giũ trung bình sũ chũũn bũ tũt đũp, và ngay cũ cũ hành giũ hũ cũn nhũt sũ không có gì đũ tiũc nuũi. Phũi cũũng đó là mũt trong nhũng lý do khiũn tôi lo chũũn bũ?

Nói cho cũng, ai thũy đũa bé sinh ra cũũng mũng cũũng thũũng, nhũng đũ sinh ra thì cũ ngày chũt cũa nó đũ đũnh, non yũu hay chũt giũ thì cũũng không thũ tránh, chũ mũng nó lũn lũn thành ngũũi hũu đũng, đũng ăn tũc nói phét thũ...

Tôi cũũng thũũng thũy nhiũu ngũũi phát biũu bũ bũ rũng thũũng đó, thũng nũ chũt rũi mũt cũ cách hoàn toàn lũũn cũm vô tâm, làm nhũ chũ cũ nó phũi chũt cũn mình thì sũng đũi!

Có lũn qua Ý, vô nhà thũ cũ thũy cũ bũ xũũng khũ nũm khũe re trong hũc tũũng, vũi hàng chũ La Tinh bên ngoài “Tao là cũ mỳ sũ là”, ai đũm nói nó nói cũ?

Nhũ lũi ngày cũn hũc tiũu hũc, tôi cũ lũn đũ cũ chũyũn “Hoa Thũy Tiũn” in trũn trang bìa cũ mũt cũũn vũ hũc trũ mà tôi chũng bao giũ cũũn. Chũyũn kũ rũũng ngày xũa cũ mũt nũng cũũ chũa xinh đũp đũn tuũi cũp kê, vua cũ mũn tìm phũ mã, nhũng nũng ra lũ rũng hũ ai kiũm đũũc thũũc trũũng sanh bũt lũũ cho nũng thì ngũũi đó sũ đũũc nũng lũy làm chũũng. Ngày nũ, cũ vũ hòũng tũ vũo hang yũu tĩnh giũt đũũc cũn quũi vũt và mũng vũ cho nũng cũũ chũũc trũũng sanh bũt lũũ mà thành phũ mã. Rũi năm tháng trũi qua phũ mã chũũng nũng qua đũi ũ tuũi 80, nũng

Vòng Tôi, Bolsa...Vòng Đông

Tác Giả: C&#u SVSQ Quân Nguy&#n
Thứ Năm, 18 Tháng 8 Năm 2011 21:00

vòng n tr&#p &# tu&#i 16 (đã thi&#t!) R&#i các con n&#ng theo th&#i gian th&#y đ&#u ch&#t già &# tu&#i 70 n&#ng vòng n xinh đ&#p nh&# trắng r&#m. Đ&#n khi các cháu ch&#t c&#a n&#ng ti&#p t&#c qua đ&#i nh&# ch&#ng con c&#a n&#ng thì n&#ng vòng n tr&#p đ&#p mê ly nh&# x&#a...

Sau cùng quá cô đ&#n và đau kh&# vì t&#t c&# ch&#ng con cháu ch&#t đ&#u không còn n&#a, n&#ng &#c nguy&#n đ&#c ch&#t quách cho r&#i! May sao, &#c nguy&#n c&#a n&#ng đ&#c to&#i nguy&#n, và trên n&#m m&# c&#a n&#ng vòng sau m&#c lên m&#t giàn hoa xinh đ&#p dân gian g&#i là hoa th&#y tiên.

Nghe chuy&#n...x&#o này, có ai còn mu&#n s&#ng qua con cháu nh&# n&#ng công chúa xinh đ&#p kia hông? Ch&#c ch&#n h&#ng có tui à nha!

Hàng xóm có ch&# kia b&# ch&#t ngoài b&#c, vòng ch&#u tang cha, hàng xóm ai cũng đ&#n phúng đ&#u r&#i khuyên nh&# có m&#t câu m&#t, “Thôi cháu đ&#ng có bu&#n, đ&#n Bác H&# mà còn ph&#i ch&#t n&#a là...”

M&# nó! cái th&#ng gi&#c đó có ch&#t m&#c xác thì m&#c m&# gì đ&#n b&# ch&# ta, đúng là dân đen trong xã h&#i vòng m có khác, phát bi&#u nh&# v&#t!

Tôi có đ&#a con gái &#n, nay đã ngoài 30 và có gia đình. Năm lên 4, có &#n nó h&# nên tôi la r&#y gì đó h&#ng nh&#. Nó ng&#i bố g&#i m&#t h&#i lâu, r&#i b&#t ch&#t ng&#c lên nhìn tôi mà nói, “B&# ch&#t đi!”

Cho t&#i gi&# tôi vòng n không th&# hi&#u n&#i làm sao m&#t đ&#a bé b&#n tu&#i có th&# hi&#u đ&#c khái ni&#m c&#a cái ch&#t mà th&#t lên câu đó!

Tháng tr&#c nó nói cái h&# b&#i nhà nó c&#n ph&#i làm &#i vì quá cũ, tôi nói h&# c&#a tôi cũng c&#n ph&#i làm &#i, “Nó b&#o đ&#m m&#i l&#m năm, b&# ch&# c&#n làm &#n này n&#a là đ&#i b&# cũng xong luôn, kh&#i lo nó n&#a...”

Nó quay qua đánh vai tôi b&#c mình nói, “B&# nói chuy&#n gì nghe điên quá!”

Ch&#a h&#t, h&#i b&# tôi ch&#a m&#t, n&#m li&#t gi&#ng &# “nursing home” trên đ&#ng Washington. Nhân th&#ng con đi h&#c xa vòng thăm nhà, tôi kêu nó ch&# tôi vào thăm ông. Ông đang mê man, tôi ng&#i đó còn nó đ&#ng s&# r&# m&#t h&#i r&#i b&# đi loanh quanh đâu đó. Nhìn các ông bà già Vi&#t M&# b&#y tám ch&#c hom hem cô đ&#n bu&#n bã, tôi &#i nghĩ đ&#n thân tôi mà ái ng&#i cho con cái sau này...

Lúc cha con b&#c lên xe ra vòng nó b&#ng nói, “Mai m&#t b&# già con không cho b&# vô đây đâu!”

Tôi ch&#ng bi&#t nó th&#y gì, nghĩ gì, nh&#ng th&#ng già này lúc nào th&#y h&#t đá “Taekwon-Do” n&#i là nó kêu taxi t&# n&#p mình vô “nursing home” li&#n. Con cái dù có th&#ng mình, nó vòng n còn có đ&#i c&#a nó, gia đình c&#a nó, m&#c gì mình h&#ng đ&#i mình r&#i &#i báo đ&#i nó! Chi b&#ng mình đ&#t áo ra đi cho nó đ&# c&#n r&#t &#ng tâm, vòng y m&#i là th&#ng con th&#t s&#, còn m&#y tr&# mong s&#ng thi&#t già, lay &#t cũng đ&#c, m&# con cái s&# r&#a đ&#t cho mình thì mie^~n bàn... Mà có đ&#c vòng y đâu, th&# đó con cái nó còn ch&# đi &# n&#a hà!

B&# tôi m&#t &# tu&#i 86. Ch&#ng sáu tháng tr&#c đó ông ph&#i đi &#c máu tu&#n ba &#n. Con cái đi làm không ai lo n&#i nên đành ph&#i đ&#a ông vô “nursing home” đ&# h&# lo cho. Ch&#a k&# ông đã ng&#i m&#t ch&# trong nhà h&#t m&#i năm vì b&# “stroke” &# tu&#i 76!

Lúc &# nhà qu&#n, tôi th&#y ông n&#m trông th&#t tho&#i mái nh&# đang ng&#, nh&#ng vòng t già nua nh&#n nheo b&#nh ho&#n khi còn ng&#i m&#t ch&# không còn n&#a! &#ng &#i đ&#p trai h&#n ba anh em tôi t&# tr&# đ&#n già làm m&# tôi mê nh&# đ&#u đ&#, h&#u &#ng t&#i khi ch&#t còn ch&#a mu&#n thôi!

V&#y mà, có hai th&#ng b&#n đi chung đ&#n vi&#ng b&# tôi &# nhà đ&#n, m&#t th&#ng thì nghiêm trang đ&#ng nhìn &#n cu&#i h&#i lâu, còn th&#ng kia c&# &#o đ&#o núp sau th&#ng tr&#c mà tránh nhìn ông già tôi t&# lúc vô đ&#n lúc ra! Có th&# nó s&# nhìn xác ch&#t, ho&#c nghĩ r&#ng xác ch&#t th&#t đáng kinh t&#m đ&# nhìn, nh&# m&#i ng&#i đ&#u nghĩ? Có ông t&#ng th&# &#i tôi là ph&#i ăn c&#m tr&#c r&#i m&#i đi vi&#ng ch&# vi&#ng r&#i vô ăn h&#ng n&#i, nh&# vòng y thân xác con ng&#i ch&# c&#n t&#t th&# thì có h&#n gì rác r&#i đâu mà quý nó quá vòng y!

Tôi sinh ra vòng n x&#u trai, dù cao nh&#ng &#m nh&#ch nh&#ng cung t&#t ách có sao Thái đ&#ng C&# môn nên &#ng b&# kh&#m, &#i đi nhanh vòng i v&#, đ&#i vòng v&#, nên vòng th&#ng g&#i là con &#c đà c&#a &#m. Vòng y

Vòng Tôi, Bolsa...Vòng Đông

Tên: Gi#7843;: C#u SVSQ Quân Ng#y#n
Th#7913; N#259;m, 18 Th#225;ng 8 N#259;m 2011 21:00

thì m#t mai n#m xu#ng thân xác l# c ã x# u xí rác r#i này ãu c# gi ãng mà ph#i làm phi#n v# con chi n# a...

Do ã, tôi cần d#n v# con khi tôi n#m xu#ng, thì kêu nhà ãn t#i ãm ãi li#n v#i giá ngàn m#t t#t c#, không ã# c cho vi#ng, và ph#i th# tiêu nó trong vòng ba ngày, n#u không tôi hi#n h#n v# nhất ch#t bà!

Còn tro c#t ãa th#ng ra bi#n cho cá ãn, c#m ãm vô chùa, làm m#t công v# con cúng th#t ãng c#m khóc lóc... S#ng thì b#áo, tham s#n si có ã, ch#t s# nào Ph#t nào c#u cho n#i mà c#u v#i kh#n chi cho m#t công, n#u mu#n, ch# có mình m#i c#u ã# c mình thôi, ch# ch# ch#t r#i nh# v# con s# s#i ã# c kinh c#u mình thì vô ích, Di#m V#ng v#n c#t cu cho ãi làm chó cái nh# th#ng...

Ch#t là h#t! Trái ã#t v#n quay, cu# c ã#i v#n ti#p t# c trôi nh# nó ã ãng, t# tri#u năm tr# c!
Vòng tôi, Bolsa...vòng ãng!

Quân Ng#y#n